

Fire 2000

Elisabeth Hansen,
praktikantur

Vekingarmótir, seminar (fint orð fyrri biblíutímar), bøn, lovsongur, solosangur, drama, framsýningar av fløgum og bókum og upplýsingar um møguleikar fyrri missión.

Hetta var nakað av tí, sum var á skránni, tá Fire 2000 fríggjakvöldið, leygarkvöldið og sunnukvöldið var í ítróttarhøllini í Runavík.

Sessirnir vóru mest sum allir fullsettir øll kvöldini, og tað vil siga, at tað vóru eini sjei hundrað fólk í ítróttarhøllini hvørt kvöldið.

Gud í miðdeplinum

Tey, sum skipaðu fyrri, ynsktu, at tað skuldi

snúgvá seg um Gud. Yvirskriftin var »Fire 2000«, og tað vísti til boðskapin, sum var, at lutakarnir skuldu brenna fyrri Kristus, og at Guds andi, sum í Biblíuni ofta verður sammettur við eld, reinsar menniskju.

Á vekingarfundunum, har Billy Hansen, Høgna Johannesen og Mogens Petersen høvdu orðið, varð tosað um týðningin av at fáa viðurskiftini við Gud í rættlag, og nógv tóku avgerð um at fylgja Gudi og onnur um, at tey skuldu lata seg endurnýggja.

Símun Absalonsen hevði biblíutímarnar leygardagin. Hann tosaði um hvør Gud er, og hvussu nógv hann elskar okkum. Gud segði, at tað skuldi vera ljóst, hann skapti stjørnurnar, og hann skilti vatnið frá landinum. Tað vil siga, at hetta var ein

Næstseinasta vikuskifti vitjaðu fleiri hundrað fólk kristiligu stevnuna, sum ungfolk frá brøðrasamkomunum skipaðu fyrri í ítróttarhøllini í Runavík

stórur Gud, men tað stendur eisini í Biblíuni, at Gud sat og át greyt saman við Abrahami. Tað vil siga, at Gud eisini er áhugaður í tí einstaka menniskjanum.

Lovsongurin

Ein bólkur hevði vant nógv fyrri at skipa fyrri lov-songinum, og tað varð nógvur felags lovsongur. Harafturat luttóku onnur við sangi. Malin Zachariassen, sum akkurát hevur givið eina fløvu út, sum eitur Drekk av vatninum, sang fríggjakvöldið tveir av sangnum á fløguni, meðan maður hennara, Jan Zachariassen, spældi

guitar. Allan og John Ellingsgaard frá Leirvík sungu leygarkvöldið, og sunnukvöldið var Regin Guttusen á skránni.

Felagssangurin gekk ordiliga væl, og tey, sum vóru í høllini, kendu, at Gud var orduliga nær.

Mitt á mótinum var ein steðgur upp á umleið ein tíma, har høvi var til at fáa sær ein drekkamunn, og tíð var eisini at prátta við fólk. Aftaná steðgin var ein lítill løta, við lovsangi og nógvur høvdu ein lítlan vitnisburð.

Úrslitini

Tey, sum skipaðu fyrri stevnuni, vóru glað um, at

so nógv fólk komu á stevnuna. Har vóru nógv ung og miðaldrandi, og eisini fleiri eldri fólk. Har vóru norðoyingar, eysturoyingar, streymoyingar og havnarfólk, summi vóru komnir frá Vágum, onkur frá Sandoynni, og har vóru nógvir suðuroyingar.

Tað var eisini hugaligt at síggja, at tað vóru fólk frá ymskum kirkjum og samkomum. Í fleiri samkomum høvdu tey avlist mótis sunnukvöldið, tí tey vildu vera saman við nógvum øðrum.

Tey, sum løgdu til rættis, siga, at tey gleðast um, at tað vóru so nógv, sum vildu fylgja Gudi og tí, sum stendur í Biblíuni. Tað er ikki endamálið at telja upp, men tey siga, at framtíðin og serliga ævinleikin fara at vísa, hvat fyrri ávøkstur er av einari sovornari stevnu.

Tá eg spurdi Høgna Johannesen, sum var ein av fyrirleikarunum, hvat hann helt vera tað týðningarmesta at fáa fram, svaraði hann soleiðis:

Eg trúgvi, at tað týðningarmiklasta er, at Gud ynskir at vera nummar eitt í okkara lívi, og tí prædika vit, at fólkugu venda við, og geva Gudi lívið, simpult, gera hann til nummar eitt í lívinum. Tá vit gera tað, kemur Gud inn í lívið og signar okkum, okkara lív, okkara samkomu og okkara samfelag.

Eg spurdi eisini nógvur av teimum, sum vóru á mótunum, hvat tey hildu um tiltakið, og millum svarini vóru hesi:

Hetta var super, bara sakín, góður felagsskapur, góður sangur, og tað er gott, at so nógv koma og geva seg yvir til Gud.

Tað verður heilt síkkurt onkur sovordin stevna í framtíðini, men tað er ikki enn gjørt av, nær hon verður, og hvar hon verður.

Tey vildu seta Gud høgt

